

bringes Anlæg til Støtte for Københavns Sikring mod Landsiden. De, der have denne Opfattelse, og desuagtet have stemt for § 3, have kun gjort det, fordi denne Bestemmelses Vedtagelse, saaledes som Sagen foreligger, er bleven en uundgaaelig Betingelse for, at de vigtige og til Dels absolut nødvendige Forbedringer, som de foreliggende Forslag i det hele indeholde, kunne blive til Virkelighed, og de have gjort det med Forbehold af deres fulde Ret til til en hvilken som helst Tid at virke for Forsvarets bedst mulige Ordning efter deres Overbevisning. Jeg forudsætter, at det er ud fra den samme Betragtning og med det samme Forbehold, at en Del af dette Tings Medlemmer nu gaar til Afstemning om Befæstningsloven.

Nu have altsaa de Herrer foreslaaet at stryge denne Paragraf og dermed bortrykke Grundlaget for den Overenskomst, jeg nu har oplæst, og altsaa ogsaa med det samme bortrykke Grundlaget for den Forhandling, der senere er ført paa Grundlag af denne Overenskomst og det nye Ministeriums Dannelse. Dette tror jeg, man vil erkende ikke gaar an. Jeg tror, at alle de af os, som indse Nødvendigheden af, at man nu skrider til de nødvendige Forbedringer af vort Forsvar, der saa længe have staaet paa Dagsordenen, ville være enige i, at det gaar ikke an nu at lade Sagen falde paa denne Bestemmelse. At den er kommen ind, og Kravet om, at den skulde ind, kan man bedømme forskelligt. Det høje Ting ved, at jeg billiger ikke dette Krav, men jeg er lige saa vel nu som tidligere fuldstændig klar over, at det gaar ikke an af den Grund til at lade Sagen falde. Jeg vil henstille til de ærede Medlemmer, som have stillet dette Forslag, hvorledes de tro, at Stillingen vil blive, dersom Ændringsforslaget gennemføres og Sagen paa Grund deraf falder? Hvorledes ville de Herrer kunne skaffe os de 11 Mill. til Styrkelse af Københavns Søbefæstning, som ere aldeles fornødne, dersom København i nogen Maade skal være sikret mod det farligste Angreb, der kan tænkes rettet mod den, nemlig et Flaadeangreb? Hvorledes tænke de Herrer sig at skaffe det betydelige

Beløb, som disse Lovforslag bringe til Styrkelse af Flaaden, til Tilvejebringelse af de fornødne Øvelsespladser, til at skaffe Hæren de fornødne Beholdninger, som den i høj Grad trænger til? Hvorledes ville de skaffe os de 5 Mill., som skulde bruges til Kystforsvaret, til Anlæg paa Sjællands Kyster for at forsvare Landet? Hvorledes ville de overhovedet tilvejebringe de Forbedringer, som denne Ordning i det hele medfører? Hvorledes ville de skaffe os de betydelige Bevillinger, som der nu foreligger Tilbud om, dersom Sagen i Øjeblikket falder? — Ja, det kan jo siges, at falder denne Sag, er Ansvaret ikke deres, saa ligger Ansvaret paa dem, der have stillet Fordring om Optagelse af denne Paragraf og fastholdt den som en ufravigelig Betingelse. Jeg erkender, at der ligger Hovedansvaret, men de Herrer maa ikke tro, at dette bliver saa almindelig erkendt, at der ikke ogsaa bliver en Part af Ansvaret til dem. Det skulde i det hele være en mærkelig Sag, i hvilken man ikke, naar det gik galt, bag efter skulde kunne kaste Bold med Ansvaret, og det vil der ogsaa blive her. I stor Maalestok og fra mange, mange Kredse vil det lyde: Nu laa disse Forslag i Landstinget, det kostede kun Landstinget et Ja, saa vilde alle de Forbedringer træde ud i Livet, men man har sagt Nej eller stillet en Fordring, der ikke kunde opfyldes, og derfor falder Forslaget. — Jeg tror ikke, at det gaar an for os at handle saaledes. Hvordan vil Stillingen blive ogsaa rent politisk, dersom disse Forslag nu falde? Det vil medføre den allerstørste Forvirring og Opløsning i alle Forhold. Vi ville staa som dem, der ingenting ville være i Stand til at udrette. Hvordan vil man se paa os i Udlandet? Nu have vi siddet her fra Begyndelsen af Sommeren og til Efteraarsjævnøgn — det er den 21. September i Dag —, og skulde vi saa give det hele op og skilles ad uden noget Resultat; da tror jeg, at man i Udlandet vil sige: Dette Land er sunket dybt i national Selvfølelse. Jeg tror aldeles ikke, at det gaar an, og jeg anbefaler paa det indstændigste alle dem, der indse, hvor nødvendigt det er for at faa noget gjort for Forsvarsvæsenet, at faa begyndt, at stemme